

לדמי גינת, עורך ומגיש המישרר כלבוטק, על סקופ וגילוי מצויין שבמהלכו התבצע מתן שוחר לפקיד-שומה של מסי-הכנסה לפני הערשה של מצלמת הטלוויזיה.

בחדש דצמבר 1984 צילם צוות כלבוטק, עם הצלם איתן הדר (שלו מגיע צל"ש מיוחד על צילום בהסתור) נישום של מסי-הכנסה בשם שלמה עמר, שהתלונן כי קיבל מפקידי מסי-הכנסה שומות על סכומים שונים, ולא ידע מה הסכום שאותו הוא צריך לשלם.

במהלך התחקיר ובדיקת הנושא במישרדי מסי הכנסה, הציע אחד הפקידים, סגרו זילברמן, לנישום עמר, שיתן לו כסף, וכך ידאג לסגירת התיק. הילופי כספי-השוחר נעשו בביתו של עמר, כשברקע מסתרת המצלמה ומנציחה את מתן השוחר.

עמר, נותן השוחר, ששיתף פעולה עם צוות כלבוטק, ביקש מן המפקקים שלא לשרד את הכתבה, שהיתה מוכנה מבחינתם כבר בדצמבר שעבר, עד שלא יסיים את ענייניו עם מסי-הכנסה ועד שישגרו את התיק שלו. אנשי כלבוטק הסכימו. כשראו שהעניין מתמשך על פני חודשים והתיק לא נסגר, פנו אנשי-התוכנית לאברהם צרפתי, המישנה לנציב מסי-הכנסה והאחראי על החקירות. הם לא ספרו לו על מתן השוחר, אלא הראו לו את השומות השונות שקיבל עמר, ביקשו שהתיק ייברק, צרפתי דאג אומנם לבריקת התיק, ולעמרם שנלחה שומה אחרונה וסופית, שאותה שלם בהקדם, ואז קיבל הודעה על סגירת התיק. רק אז היתה הדרך פתוחה לשידור הכתבה.

יום לפני השידור, כיום השני שעבר, הראו מפיק ועורך התוכנית את הכתבה לאורי פורת, מנכ"ל רשות-השידור וליוסף בראל, מנהל הטלוויזיה, בגלל רגישות הנושא. השניים התלהבו מן הגילוי ואישרו את הכתבה לשידור. ביום ההקלטה, כיום השלישי בבוקר, התקשר פורת לגינת והודיע לו שבגלל גילוי מתן השוחר, מן הראוי שיראה את הכתבה למיטרה לפני השידור. לבניין הטלוויזיה בירושלים הגיעו שני קציני-חקירות, הם צפו בהקלטה, והודיעו עליה לאיתן גולן, ראש מיפגל חקירות-הונאה במיטרת תל-אביב. הוא דאג לגבות עדות משלמה עמר. הנישום נותן-השוחר, ובעיקבות עדות זו נעצר סגרו זילברמן, פקיד מסי-הכנסה, מקבל השוחר. כשהיה זילברמן במעצר, איפשרו לו השוטרים לצפות במישרר כלבוטק בטלוויזיה.

מאחורי המירקע

המכונות הפסיקו לעבוד

כיום השני בצהריים הופסקה במפתיע עברי דתם של חלק גדול מעובדי-החוזן של הטלוויזיה, ובהם עורכי סרטים, מחקרנים, כתבים וצוותי-צילום. הפסקת-העבודה היתה בהנחיית ועד העובדים, שטען כי אם רוצים לפטר עובדים קבועים של הטלוויזיה, יש לפטר תחילה את העובדים החיצוניים.

אם יימשך המצב זמן רב, פירושו של דבר הפסקת תוכניות רבות, שעיקר כוחהאדם שלהם בנוי על עובדי-החוזן. בין השאר: כלבוטק.

עורך גינת

השוטרים באו לאלופן

שתי פריצות למכונת הכתב

גבי זוהר, כתב קול-ישראל עושה נימים אלה מאמצים עילאיים כדי למלא גם את מקומו של חיים הכהן, כתב הרדיו בצפון, נוסף על תפקידו שלו. הכתב, שהתחתן לא מזמן והיה בחופשת-יחונת, נקרא מייד אחר-כך לשרות-מילואים.

מאחורי המיקרופון

הכנסות מהצד

כרדיו מצאו דרך להרוויח עוד כספים, החסרים מאוד ברשות-השידור בחודשים אלה. היומנה כנא אחרי שהתברר כי משיכת יתר, התוכנית הסאטירית של קול-ישראל, בעריכתו ובהנחייתו של יצחק אלון, היא פופולארית בצורה יוצאת-מין-הכלל. התברר כי התוכנית, המוקלטת ברדיו-כלל באולמות ציבוריים ולא באולפן, מושכת אליה קהל רב, הקונה כרטיסים ומכניס כסף לקופת הרדיו.

בעיקבות זאת הוחלט להוציא אל מחוץ לאולפן עוד תוכניות פופולאריות, בין השאר גם את חמישה בעיקבות אחד, התוכנית שבה מזהים עיתונאים איש נעלם בעזרת בדיקה גראפולוגית ואסטרוולוגית שלו. תוכנית אחרת שתצא לאולמות פומביים תהיה זוג משמיים, שעשועון לזוגות בהנחיית שמואל שי.

חולת סרטן בין המפוטרים

רשימות המפוטרים ברשות-השידור נשלחו השבוע על-ידי שליחים מיוחדים לוועדי-העובדי רים ברדיו ובטלוויזיה בירושלים ובתל-אביב. ועדי-העובדים בירושלים סירבו לפתוח את המעטפות, והחזירו אותן כמות שהן להנהלה. כמישרדי הרדיו בתל-אביב נפתחו המעטפות וחקרי-הוועד הודיעו לעובדים שהם מפוטרים, ורק אחרי-כך החזירו את הרשימות להנהלה בצירוף מיכתב זועם, שבו הם מבקשים מהמנכ"ל למסור לידיהם את המרטיטיונים לפיטורים.

צלם הדר

צפיה בבית-המעצר

כיום מפוטרי הרדיו בתל-אביב מצויה חולת סרטן, האשה עברה לפני שנתיים ניתוח-ילב פתוח, ובעיקבותיו קיבלה מיכתב-פיטורין. אחרי התערבות הוועד החוזרה לעבודה, כשהביאה אישור רפואי, היא לקחה בסרטן לפני זמן-מה, ועתה מנסים שוב לפטרה.

מפוטרים אחרים ברדיו: מייק הולר, אברהם לאלו, עודד ספיר, אליעזר סניר, גיל (השניים האחרונים הם מישפטינים). בני רום (הנמצא כבר תקופה ארוכה בחופשה-ללא-תשלום), רפי אמיר (שעמד ממילא לצאת לפנסיה בקרוב), מיכאל אוהד (המחזיק במישרה נוספת בעיתון הארץ), גיל אלרמע, דני רוזה, יעל צדוק. הרשימות שהגיעו לחברי ועדי-העובדים כללו גם הודעות על קיצוץ מישרות מלאות לחצי, ביניהן מישרות של כמה עוזרות-הפקה.

כמיכתב למנכ"ל כתבו חברי-הוועד: "הננו מחזירים את הרשימה, משום שלא נתגתם כנקשת הוועד להמציא את הקרטיטיונים לפי טורים, ואת ההנמקה לפיטורים של כל אחד ואחד מהכלולים בה... רשימת המועמרים הנה שרי-רותית..."

ענת סרגוסטי

החלום שלי

(המשך מעמוד 30)

אתה מכיר אותם, מישהו מהם למד איתך בבית-ספר?

לא. לא בבית-ספר. חלקם אני מכיר, חלקם לא. לא מבית-הספר, לשימתם, זה יכול היה לדפוק להם את הקידום בהירארכיה של המחתרת, אילו היה כתוב להם בתיק האישי שלמדו עם אברום באיזשהו שלב בחיים שלהם, זה היה הורג אותם.

אני רוצה להמשיך ולהבהיר. יכול להיות שאני חולק על שולמית אלוני לאורך כל הקו, ויכול להיות שחלק מן הרברים הם כואבים לי ואין לי עליות תשובות, אבל כשאנחנו מגיעים לתירגום של התורה לריאליה, אנחנו כולנו משחקים באותם כללי-מישחק, אני יודע שכשאני יושב עם מנחם ליבני, אנחנו לא משחקים את אותה המישחק.

אתה מזהה משהו בינכם?

ביני לבין מנחם ליבני כל הרברים אצלו שהם רברים של מציאות.

אתה מתכוון לזה שהוא גם קם בבוקר ומתפלל ואוכל, לרברים האלה? זה כמו בינך לבין החתול שלך, לבין הסוס שלך.

זה נכון. אני לא הייתי מתרחק מן האנלוגיה הזאת יותר מדי.

מה עושה אתכם, אותך ואת ליבני, בני אותו העם?

אל תכניס לשאלות האלה, כי יש לנו רק עוד 10 דקות. לפני רגע, כשאמרתי לך שאני מתעסק עם הרברים האלה, אמרת לי שהם גדולים ושהם שוליים.

אתה מדבר על הגולה, אני מדברת על כאן.

אמרתי לך שהגולה וישראל בשבילי זה אותו הדבר, זה אותו המיכלול. כשחברה רוצה לחיות, ההבדל בין חברה פלורליסטית לחברה עם ריעות מוחלטות, זה היכולת להיות ביחד. חברה שרוצה להיות ביחד, לה רק רך אחת — לחיות ביחד, כשכל צד מהצדדים הנוגעים בוויכוח ויריד מרמת-הערכים שעליהם הוא מוכן להירג.

אדם שבא ואומר, לא מעניין אותי, לי יש רק אמת אחת, ברגע זה הוא לא יכול להיות בחברה.

מנחם ליבני לא הוציא את עצמו מן החברה.

זה לא חשוב. אני לא שואל עליו. לא תתפסי אותי לעולם חושב מחשבות בשביל מישהו אחר. אני חושב מחשבות בשביל עצמי, איך אני חי איתו. אז עם שולמית אלוני יכולים להיות לי חילוקי-הדעות הגדולים ביותר, כולנו יודעים איפה אנחנו מפחיתים את רמת-הערכים שלנו לרמה כזאת שאנחנו יכולים לפעול ביחד. עם פלוני, בן מחתרת, לאורך דרך ארוכה מאוד, אנחנו יכולים להסכים, בתירגום של הרבי רים האלה לחיי-מעשה, אם הוא לא מוכן לוותר על משוה מהטוטאליות של התורה שלו, שם נפסק המשותף בינינו.

אתה חושב שאתה יכול ללכת איתו לאורך איזושהי דרך?

דרך ארוכה מאוד. כואי לא נדבר על הליבנים האלה, כי תופעת המחתרת זו לא תופעה שאני יכול להגיב עליה ככה במהירות, לפחות לא ברברים האלה, פוליטית אני יכול להגיב את כל הרברים שבעולם, אבל כולם נכתבו בעיתון.

אני חושב שאני עדיין לא יכול היום לטפל בזה, אני חושב שאולי אוכל עוד חצי שנה או שנה. אני מנסה להבין מה זה משיח, או גאולה.

ניקה מישהו כמו יואל ברנן בפוליטיקה. יש בינינו מעט שותף, אבל אצלו יש תפיסה שהיא מאוד מעניינת. בתורת ארץ-ישראל של הרב קוק, ובכל התורה שגוט-אמונים מפתח על סמך התורה הזאת, יש תפיסה של מה שנקרא מלכות ישראל, הממלכתיות, וחלק גדול מן האנשים שהציעו להם להצטרף למחתרת, לא הצטרפו, כי זו פגיעה בממלכתיות, זאת פגיעה בסמכות, לא חשוב אם אני אוהב אותה או לא, זו פגיעה בסמכות של מדינת-ישראל.

זה הולך יפה מאוד עם מה שאני מדבר על שילטון-חוק, הנקודות-מוצא שלנו הן אחרות לחלוטין, אבל יש נקודות שבהם אנחנו יכולים להסכים כדי לעבור ביחד.

אתה רוצה שהבן שלך יהיה פוליטיקאי?

אני רוצה שהוא יהיה פוליטיקאי? זה בכלל לא משנה לי. שיהיה מה שהוא רוצה.

אתה הלכת בררני אביר, במידה מסויימת.

במידה מאוד מסויימת.

הוא מרוצה מזה?

לא יודע, צריך לשאול אותו. אין תגובה.

הוא לא אמר לך?

לא יודע, אין תגובה.